

РЕШЕНИЕ

№ 2443

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **304** по описа за **2022** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на кмета на Столична община, чрез юриск. П. К., против решение № 1116/26.11.2021 г., издадено по н.а.х.д. № 8327/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 104-и състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № СО-33-В-21-03-038/28.04.2021 г., издадено от кмета на Столична община, [населено място], с което за нарушение на чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето, във вр. с т. 1, 7 от Заповед № РД-01-51/26.01.2021 г. на министъра на здравеопазването на Р.България, на В. С. С. от [населено място], е наложено наказание “глоба” в размер на 300 /триста/ лева.

Касаторът твърди постановяване на решението в нарушение на закона, при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК и нарушение на материалния закон. Иска се отмяна на решението на СРС като незаконосъобразно и неправилно както и потвърждаване на НП. В с.з. се представлява от юриск. К., която поддържа жалбата, не претендира разноси.

Ответникът по касация се представлява в съдебно заседание от адв. Д., който изразява становище по жалбата, като счита същата неоснователна.

Прокурорът от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Пред настоящата инстанция не са приети доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК и не са правени искания за това.

Административен съд София - град, 4-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество същата е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Възраженията на касатора са основателни.

В съдебния акт са допуснати съществени нарушения на съдебно-производствените правила. Въззивният съд е приел за недоказана описаната в АУАН и НП фактическа обстановка като излага аргументи, които са изцяло неотнормирани към спора. Липсва каквото и да е било правен анализ, относно осъществяването на конкретно описаното деяние в АУАН и в НП, а именно наличието на поставена или непоставена по съответния начин предпазна маска, конкретно задължение, въведено с нормите на 209а, ал. 1 от Закона за здравето, във вр. с т. 1, 7 от Заповед № РД-01-51/26.01.2021 г. на министъра на здравеопазването на Р.България. Главният предмет на доказване е изместен в посока на ирелевантни обстоятелства като наличие или не на друго лице в търговския обект, дали било застрашено неговото здраве и дори е допуснато смесване на спора по делото с наличието или липсата на осъществен различен състав на адм. нарушение за неспазване на дистанция от 1,5 м. между лицата в обекта. Не е обсъдено дали изложените факти и обстоятелства в АУАН и в НП са доказани, посредством събраните в хода на производството доказателства и дали осъществяват или не, съответен състав на адм. нарушение, т.е. дали деянието е съставомерно. При липсата на изложени фактически и правни мотиви, относно горепосочените обстоятелства, въззивното решение страда от тежки пороци като е налице основание за отмяната му, предвид допуснатите съществени нарушения на проц. правила.

По изложените съображения, касационната жалба е основателна - неправилно приложение на процесуалния закон, което е довело и до нарушение на материалния закон. Пред касационната инстанция с чл. 220 от АПК е въведена забрана за нови фактически установявания, с оглед на което, на основание чл. 222, ал. 2 от АПК, след отмяната на въззивното решение делото следва да бъде върнато на друг състав на съда за разглеждането му от фазата на съдебното следствие и произнасяне по всички наведени възражения в хода на съдебния процес.

Воден от горното и на основание чл. 220, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – София град, 4-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ № 1116/26.11.2021 г., издадено по н.а.х.д. № 8327/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 104-и състав като
ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг състав на съда от фазата на съдебното следствие, при съобразяване със задължителните указания, относно прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1